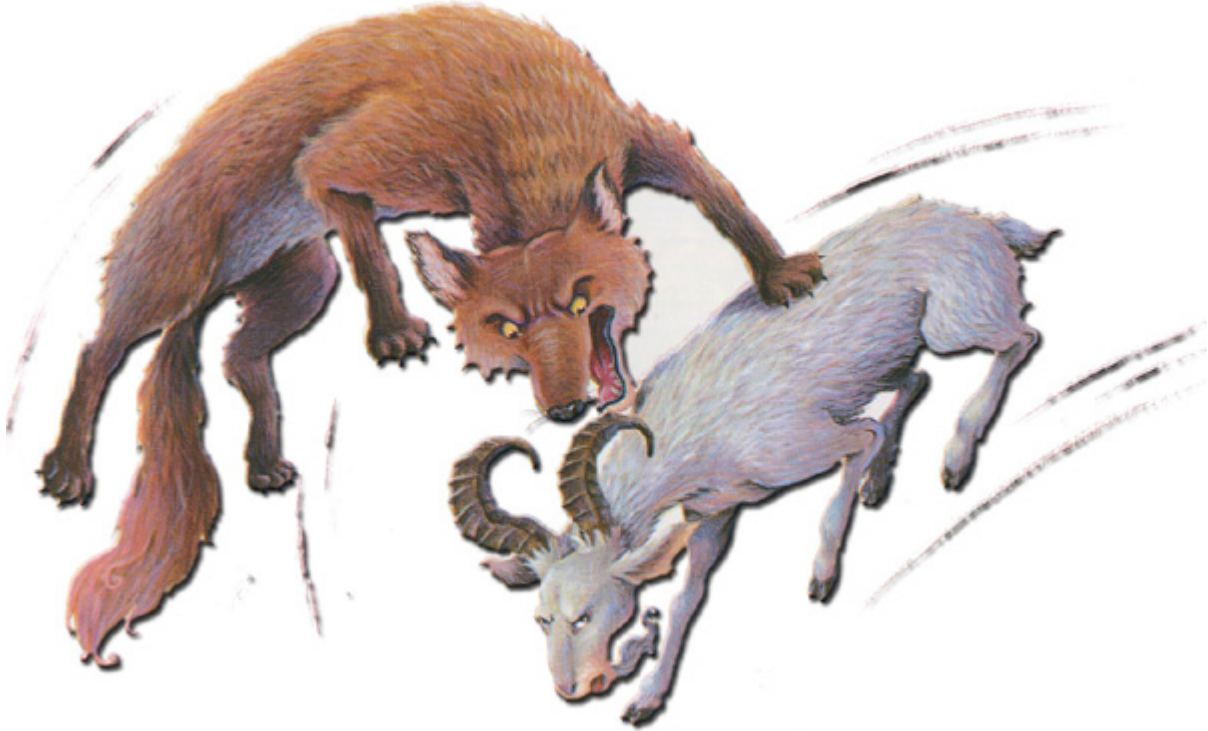

Ο δήθεν φίλος

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Μια

φορά κι έναν καιρό, ένας λύκος τριγυρνούσε πεινασμένος, μήπως βρει κάτι να φάει. Ξαφνικά, είδε από μακριά έναν τράγο σκαρφαλωμένο σε κάτι κατσάβραχα να τρώει αμέριμνος. Έτρεξε γρήγορα προς τα εκεί και προσπάθησε να σκαρφαλώσει κι αυτός αλλά μάταια. Τα βράχια ήταν πολύ μυτερά.

«Εδώ χρειάζεται πονηριά», σκέφτηκε ο λύκος και ξερογλείφτηκε. Σήκωσε το κεφάλι του και φώναξε στον τράγο:

- Φίλε, καλύτερα να κατέβεις κάτω. Εκεί ψηλά που βρίσκεσαι, μπορεί να ζαλιστείς και να πέσεις.

Ο τράγος όμως, δεν έδωσε καμιά σημασία στα λόγια του λύκου και συνέχισε να τρώει αμέριμνος. Ο λύκος όμως δεν απογοητεύτηκε.

- Φίλε, φυσάει πολύ εκεί πάνω που είσαι. Θα αρρωστήσεις σίγουρα, καημένε, φώναξε με την πιο γλυκιά φωνή του.

Ο τράγος πάλι δεν αντέδρασε.

- Ξέρεις κάτι; έκανε άλλη μια προσπάθεια ο λύκος, το χορτάρι εδώ κάτω στο λιβάδι είναι πολύ πιο νόστιμο από αυτό που βόσκεις εκεί πάνω στα κατσάβραχα. Δεν ξέρεις τι χάνεις που δεν το δοκιμάζεις!

Τότε ο τράγος για πρώτη φορά σταμάτησε να τρώει, κοίταξε τον λύκο και είπε σιγανά:

- Δεν με φωνάζεις για να φάω εγώ, αλλά για να φας εσύ!

Ο λύκος απογοητευμένος, ξέροντας πλέον ότι σίγουρα δε θα μπορούσε να ξεγελάσει τον τράγο, πήγε αλλού να ψάξει για τροφή. Και ο τράγος συνέχισε να μασουλά το χορτάρι του σκαρφαλωμένος στα κατσάβραχα, αναλογιζόμενος ότι όλοι **θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, για να μπορούμε να διακρίνουμε τους αληθινούς μας φίλους από αυτούς που μας κάνουν τους φίλους από συμφέρον.**

A.H.Σ.